

Відповідно до статті 12 Закону України «Про ціни і ціноутворення» державні регульовані ціни **повинні бути економічно обґрунтованими** (забезпечувати відповідність ціни на товар витратам на його виробництво, продаж (реалізацію) та прибуток від його продажу (реалізації)).

Установлення Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування державних регульованих цін на товари в розмірі, нижчому від економічно обґрунтованого розміру, без визначення джерел для відшкодування різниці між такими розмірами за рахунок коштів відповідних бюджетів **не допускається і може бути оскаржено в судовому порядку** (стаття 15 цього Закону).

Згідно із статтею 3 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» одним з принципів, на яких ґрунтується державна політика у сфері житлово-комунальних послуг, є принцип забезпечення функціонування підприємств, установ та організацій, що виробляють, виконують та/або надають житлово-комунальні послуги, **на умовах самофінансування, досягнення рівня економічно обґрунтованих витрат на виробництво таких послуг.**

При цьому звертаємо увагу, що тарифна політика в житлово-комунальному господарстві **безпосередньо** залежить від цінової політики в паливно-енергетичному комплексі.

Зміни вартості енергоносіїв призводять до об'єктивної необхідності перегляду уповноваженими органами тарифів на теплову енергію, послуги з постачання теплової енергії та постачання гарячої води, централізованого водопостачання та водовідведення для населення, адже у структурі собівартості послуг з теплопостачання витрати на природний газ займають 60-70%, а у структурі собівартості послуг з централізованого водопостачання і водовідведення витрати на електричну енергію – 25-30%.

Надання споживачам послуг за тарифами, які не відшкодовують фактичних витрат підприємств, призводить до обмеженості коштів підприємств для здійснення розрахунків за спожиті енергоносії, виплати заробітної плати працівникам, сплати податків та обов'язкових платежів до бюджету.

Таким чином, питання щодо тарифів на комунальні послуги є досить непростим, оскільки за своєю суттю є як економічним, так і соціально спрямованим. З одного боку розмір плати за комунальні послуги зачіпає інтереси пересічних громадян – споживачів послуг, з іншого - кожне підприємство галузі – виконавців послуг.

Від стану оплати споживачів залежить не лише якість комунальних послуг, а й можливість функціонування підприємств та безперебійне надання ними життєвоважливих послуг.

Згідно із статтею 3 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» одним з принципів, на яких ґрунтується державна політика у сфері житлово-комунальних послуг, є принцип забезпечення функціонування підприємств, установ та організацій, що виробляють, виконують та/або надають житлово-комунальні послуги, **на умовах самофінансування, досягнення рівня економічно обґрунтованих витрат на виробництво таких послуг.**

Разом з тим, в умовах загострення ситуації, що виникла у зв'язку із зростанням цін/тарифів на природний газ та електричну енергію, послуги з розподілу природного газу, Мінрегіону разом із іншими заінтересованими центральними

СЕД Мінрегіон IT-Enterprise

вн. №1842666

Підписувач Хоцянівська Наталія Володимирівна

Сертифікат 5FBV77F7B650371D040000003A2000001D4C0000

Дійсний з 12.05.2020 12:20:31 по 12.05.2022 12:20:31

№7/10.2/6531-21 від 30.04.2021